

[Statsministeren.]

den enkelte borger, måske endda en borger i en vanskelig situation, bør man skrive venligt og hensynsfuldt. Jeg kan da også sige til fru Mette Madsen, at jeg slutter besvarelsen af mange af de breve, jeg får, ja, jeg tror dem alle sammen, med at skrive „med venlig hilsen“.

Vi har ganske rigtigt fået en henvendelse fra ombudsmanden om disse problemer, og jeg har for ganske kort tid siden fået et brev fra folketingets formand, der som formand for folketingets ombudsmandsudvalg beder mig om at meddele udvalget, hvad vi agter at gøre. Jeg kan svare, at statsministeriet på baggrund af ombudsmandens henvendelse vil opfordre ministerier og styrelser til i højere grad at være opmærksom på de her omtalte problemer, så forbedringer kan opnås. Vi vil også tage kontakt med kommunerne for at opnå deres medvirken til den modernisering af det offentlige sprogbrug, som jeg er enig i er ønskelig på alle områder.

Mette Madsen: Jeg takker statsministeren for svaret, men jeg synes ikke, at jeg fik at vide, hvad der virkelig vil blive gjort ved det, for det er jo ikke nok, at man gør opmærksom på problemet. Det er også synd, at det udmærkede cirkulære, der blev udsendt, druknede i strømmen af andre cirkulærer. Dette cirkulære burde have været udsendt på festblanket, for det er så vigtigt, at alle ved, det eksisterer.

Når jeg har rejst spørgsmålet her i dag, er det bl. a. også for at få en debat i gang om problemet med de uforståelige breve. Jeg synes, det kunne være vældig godt, om man fik engageret både myndigheder og borgere, så alle, der har lejlighed til det, kan komme med gode ideer, og jeg synes, det ville være dejligt, om der blev konkurrence mellem de forskellige kommuner, f. eks. om, hvem der skrev de enkleste breve. Jeg betragter statsministerens svar i dag som et foreløbigt svar og vil forbeholde mig at komme tilbage til sagen.

Statsministeren (J. O. Krag): Jeg vil glæde mig til, at fru Mette Madsen kommer tilbage til sagen, og det tror jeg der vil blive al mulig anledning til, for dette er ikke nogen let løst opgave. Men jeg vil dog gøre

opmærksom på, at der i justitsministeriets lovkontor både i denne, i den foregående og i tidligere regeringers tid er gjort et meget dygtigt og systematisk arbejde for at forbedre vores lovsprog, og jeg vil næsten tro, at hvis man sammenligner over en årrække, vil man også finde, at der er sket betydelige fremskridt.

Når vi kommer lidt længere ud, f. eks. til kommunerne — og nu skal jeg ikke specielt nævne kommunerne i en del af landet, som fru Mette Madsen og jeg begge kender vældig godt, nemlig Vendsyssel — så tror jeg, de vil have sig meget frabedt, at vi skulle bestemme, hvilken tone de skal skrive til borgerne i, men som sagt, en henstilling til dem vil jeg gerne medvirke til, og hvis vi på anden måde kan øve indflydelse på hele det problem, fru Mette Madsen har gjort opmærksom på og lovet at ville vende tilbage til, vil jeg meget gerne gøre det.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. (Om lærlinge).

Lovforslaget (nr. 78) findes i tillæg A. sp. 1475, fremsættelsen i tidenden sp. 1883).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Evald Kristensen: Jeg vil gerne takke den højtærede arbejdsminister for de ændringer, der nu er foreslået til lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. De drejer sig om lærlingenes pligt til at være medlem af og yde bidrag til denne ordning og tilsigter en tydeliggørelse af loven.

I § 1 foreslås en ændring til § 4 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, som omhandler de grupper, der er undtaget fra medlemskabet, herunder lærlinge med lærekontrakt. Punkt b) foreslås nu ændret til: „lærlinge med lærekontrakt efter lærlingelovens § 1“, og det vil sige lærlinge under 18 år. I en højesteretsdom fra 12. maj 1971 har man statueret, at den tidligere bestemmelse efter sin ordlyd alene kan forstås således, at alle lærlinge, med hvem der er oprettet kontrakt, således også lærlinge med lærekon-

[Evald Kristensen.]

trakt efter lærlingelovens § 30, er undtaget fra loven om betaling til ATP-fonden. Det drejer sig hovedsagelig om personer over 18 år, og det har i hvert tilfælde aldrig været meningen med loven, at den gruppe lærlinge skulle undtages for medlemskab af ATP. Det, man ved ATP-lovens fremsættelse stillede mod, var netop, at så mange som muligt netop kom med under ATP-ordningen.

§ 2, stk. 2, skal sikre, at de, der har indbetalt bidrag, nu sikres deres anciennitet i ATP-fonden. Derimod vil der blive tale om en tilbagebetaling af bidrag, som er indbetalt i tiden fra den afsagte dom den 12. maj 1971, til disse ændringer træder i kraft den 31. marts 1972, såfremt der anmodes derom. I bemærkningerne til lovforslaget siges, at det skønsmæssigt drejer sig om 40.000 lærlinge med lærekontrakt efter § 30. Jeg vil altså håbe, at der med disse to ændringer vil være skabt klarhed, og jeg vil gerne på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling her i tinget. Jeg har intet ønske om udvalgsbehandling af lovforslaget.

Simonsen: Efter den udførlige karakteristik, hr. Evald Kristensen har givet af dette lovforslag, er det meget vanskeligt at finde yderligere kommentarer, og jeg skal derfor kun meddele, at vi kan tiltræde lovforslaget og ikke har noget ønske om udvalgsbehandling.

Christoffersen: Det er et dristigt initiativ, der her er taget, som venstre ikke desto mindre kan tilslutte sig. Vi kan anbefale lovforslaget. Det er jo ganske rimeligt, at loven nu får en udformning, der svarer til den praksis, man har anvendt i den tid, loven har eksisteret.

Erik Hansen: Jeg har ikke yderligere bemærkninger at knytte til det, der er sagt af de tidligere ordførere. Det radikale venstre er enig i, at denne ajourføring af lovtæksten skal til. Vi kan anbefale lovforslaget.

Grete Westergaard: I de bestemmelser i denne lov om ATP, der omhandlede lærlinge, viste det sig, at der var en brist. Med det lovforslag, der nu ligger på bordet, vil vi få

det hele klarlagt, og jeg kan derfor på SF's vegne sige, at vi fuldt og helt går ind for det.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Jeg siger tak for tilslutningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslaget direkte til anden behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om boligsikring.

(Lovforslaget (nr. 66) findes i tillæg A. sp. 1041, fremsættelsen i tidenden sp. 1360).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ove Hansen: Det lovforslag, som vi her skal tage stilling til, indeholder ikke alene en ajourføring af de ydelser, der gives i boligsikring, men også nogle generelle forbedringer bl. a. for de mennesker, der bliver nødt til at rykke ind i det dyreste byggeri, og disse forbedringer anser jeg for at være meget væsentlige. Vi oplever desværre, at mange gode lejligheder står tomme for tiden. Folk vil gerne have dem, men er ikke i stand til at betale den husleje, som forlanges i sådanne lejligheder, og derfor er en forbedring af boligsikringen nødvendig. Det er muligt, man finder, at formen for boligsikring måske ikke er den helt rigtige, men det er vel den bedste, vi har for øjeblikket, og, således som vore boliglove er i dag, den mest tilfredsstillende ordning.

Af lovforslaget fremgår det, at boligsikringen stiger væsentligt, fra maksimalt 7.700 kr. til 9.300 kr., og at hjemmeværende børn nu kan medtages ved beregningen af boligsikring, til de er 18 år mod tidligere 16 år. Det er alle sammen forbedringer, som mit parti er tilfreds med.

Boligproblemerne debatteres ofte her i landet, men også vore nabolande og andre vesteuropæiske lande har problemerne. Jeg